

Anglija se vrne k militarizmu.

TAYLORJEV SISTEM ZA NIŠ

TAYLORJEV SISTEM ZA NIČ

Degradira človeka na stopnico živali.

New York, N. Y. — Inženirji se upirajo avtokratičnemu priganjalkemu sistemu, ki je večinoma vpeljan v ameriških tovarnah. To so inženirji povedali na skupnem zborovanju Taylorjevega društva in Ameriškega društva mehanikov inženirjev.

Walter N. Polakow, znan industrijski inženir, je čital svoj govor, v katerem je napadal Taylorjev sistem kot avtokratičen in neznanstven. Inženirji so poslušali in burno pritrjevali govorniku.

Polakow je povdarjal, da je Taylorjev sistem velika zmota, ker smatra človeka za navadno žival, ki producira več in bolje, a

ko se priganja k delu, mesto da prizna človeka za razumno bitje, ki le takrat izvršuje najboljše delo, kadar se v njem vzbudita za nimanje in iniciativa.

Devet delavcev izmed desetih ne more tako delati, kot ukazuje klasični taylorizem, je rekel Polakow. V splošnem so se delavci uprli proti Taylorjevi teoriji, da imajo delavci samo izvršiti ukaz

departamenta, ki izdeluje načrte in ne smejo pri izvrševanju ukazov misliti. Ako delavec ne misli pri delu, postane delo zelo enostransko in dolgočasno, kar po krivici naraščanje blaznosti in pomnožitev številja neureč.

Taylorjev sistem je prejel imenovanje od F. W. Taylorja. Po tem sistemu se študije gibanja delavca in strojev imajo analitičarji študij gibanja, ki jih izvrši delavec pri izvedbi posameznih delovnih operacij.

On izvršuje gibljeje kot lesen
"pajec" na vrvi, ki uboga, ka

da delavci izgube delo, in vada za posebno nagrado, tvorita bič, ki spopolnjuje ta priganjaški sistem.

kakeršnega svet do danes še n
poznal. Delavei postanejo avtoma
ti, ki imajo ubogati in ne smejo
nebenemu priganjaču ugovarjati
ako sipe tudi največjo budalost

Človekov naglavnejši nagon je
vendar, da ustvarja in gradi in
pri tem misli, in ne da uboga po
nižno kot kužek, ki je vaje

ROPARJI V MILWAUKENJU

ODNESLI VELIK PLAN.
Bančni blagajnik pobit na tla.

Milwaukee, Wis. — Sedem banditov, o katerih sodijo, da so iz Chicaga, je oropalo okrog deso

Roparji so razvrstili uslužben

Harry A. Dignan. Ko je roparski glavar vprašal blagajnika, kje U

se dobilo še kaj plena, se je bla-
gajnik spozabil in spustil roki ob-
sebi. Takoj ga je vodja roparske
talne udaril z zametnikom in

Vstopile so štiri osebe, ki so imele posel na banki. Razvrstili

Banditje so odnesli \$284.000 v oblačilih in \$10.000 v zalogi.

Čikaški detektivi menijo, da se se čikaški banditje maščevali, ker je bilo zadnje čase nekaj bandi-

tev zaradi manjših ropov obsoje
nih na težke in večletne jetniške
kazni. Pokazati so hoteli milwau
ški območje, da se jih ne boji.

ČIKASKA OPERA.

Program od 12. do 16. decem-
bra: Jutri (petek) zvečer "Car
men". V soboto popoldne ob dveh

"Jewels of Madonna", zvečer
"La Traviata". V nedeljo pop
ob treh "Jongleur de Notre

torok "L'Amore Dei Tre Re", v kateri nastopi prvič v tej sezoni glasoviti ruski bariton Baklanov.

PROSVETA

GLAVNO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE
LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Cene oglasov po dogovoru. Rokopisati se na vprašanje.
Naročnina: Zedinjena država (izven Chicago) \$5.00 na leto, \$2.50 na pol leta in \$1.25 na tri mesece; Chicago \$6.50 na leto, \$3.25 na pol leta, \$1.60 na tri mesece, in za izmuzmativo \$2.00.

Naslov na vse, kar ima stik s listom:
"PROSVETA"
2657-59 So. Lawndale Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"
Organ of the Slovene National Benefit Society.
Owned by the Slovene National Benefit Society.

Advertising rates on agreement.
Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5 per year; Chicago \$6.50, and foreign countries \$8.00 per year.

"MEMBER OF THE FEDERATED PRESS"

Datum v ohranjenju n. pr. (Nov. 30-24) poleg valnega imena na naslova pomeni da vam je s tem dnevom potekla naročnina. Ponovite je pravočasno, da se vam ne ustavi list.

KJE SO VZROKI ZA TA POJAV?

Ko je minila svetovna vojna, smo našli evropsko delavstvo pocepljeno. Pocepljenje ni bilo le na političnem polju, ampak tudi na strokovnem. Poročila, ki prihajajo iz Evrope, govore, da ta pocepljenost mineva in da delavsko gibanje postaja zopet bolj krepko in se pojačuje. V Ameriki je narobe.

V Ameriki je delavsko strokovno gibanje doseglo svoj višek v letu 1920. Ameriška delavska federacija je štela v tem letu štiri milijone petdeset tisoč članov. Kapitalisti so takoj po končani vojni vpriporili silen napad na delavske strokovne organizacije. Križem Združenih držav se je razlegal njih bojni klic za odprto delavnico, toda uspeha niso dosegli. Pritisek od strani kapitalistov je bil velik, odpor od strani delavcev pa še jačji. Šele v prihodnjem letu je pričelo število članov Ameriške delavske federacije padati in je padlo v tem letu za sto petdeset tisoč članov. Delavska strokovna organizacija je padla do konca leta na tri milijone devet sto tisoč članov. Prihodnje leto je Ameriška delavska federacija izgubila največ članov. Izgubila je skoraj sedem sto tisoč članov. Tako da je Ameriška delavska federacija v letu 1922 štela le okrog tri milijone in dve sto tisoč članov. V prihodnjem letu je članstvo nazadovalo za približno malo manj kot tri sto tisoč. Organizacija je štela malo več kot dva milijona devet sto tisoč članov. In letu 1924 je še članstvo vedno padalo, vendar izguba ni bila velika, ker ne znese niti petdeset tisoč. Ameriška delavska federacija šteje v letu 1924 malo manj kot dva milijona devet sto tisoč članov.

Od leta 1920 do letos je Ameriška delavska federacija izgubila okrog en milijon sedemdeset tisoč članov.

To je velika izguba in zanjo postoje razni vzroki.

Pred vsem je treba vpoštevati, da se pri ameriškem delavstvu v veliki meri pogreša razredna zavest, ki je dobro razvita pri evropskem delavstvu. Kjer primanjkuje razredna zavest, ne prihajajo delavci v strokovno organizacijo, da se bojujejo za izboljšanje gospodarskih razmer delavstva v splošnem, ampak zaradi osebnih interesov, to je zaradi boljše mezde. Ako pristopijo k delavski strokovni organizaciji, tedaj to store, ker ne morejo drugače delati v organizirani delavnici. Kadar izgube delo v organizirani delavnici in če ne dobe hitro dela v drugi organizirani delavnici in morajo delati v neorganizirani delavnici, tedaj zapuste svojo strokovno organizacijo in ostanejo zunaj nje, dokler ne dobe zopet dela v organizirani delavnici.

Voditelji strokovno organiziranega delavstva razen par častnih izjem ne store ničesar, da se med strokovno organiziranimi delavci razvije razredna zavest, ker je sami ne poznajo. Večina voditeljev se ne poganja za vodstvo delavcev, ker imajo voditeljske sposobnosti, so proti vsaki korupciji in za splošno izboljšanje delavskega položaja, ampak zato, ker so voditeljske službe boljše plačane, kot če bi delali v podjetju. Nekateri se zopet poganjajo za voditeljska mesta v delavski strokovni organizaciji, da dobe mastne politične službe. Delavska strokovna organizacija jim je le orodje za doseg njih osebnega cilja, splošne delavske koristi so jim deveta briga. Nekateri postanejo koruptni, kar so pokazale razne sodnijske obravnave. Drugi so zopet zvesti organizaciji in delajo z vsemi svojimi močmi zanj.

Da se razmere spremenijo, bo moralo članstvo in sicer tisto zavedno članstvo, ki se zaveda, zakaj se delavstvo organizira v strokovnih organizacijah, pričeti z reorganizacijskim delom. Od voditeljev ni pričakovati uspešnega dela, ako zavedno članstvo ne podpira tistih voditeljev, kateri delajo iz prepričanja za delavsko strokovno organizacijo. Dogodki so dosti jasno pokazali, kako postopajo starokopitni delavski voditelji z onimi voditelji, ki se v resnici bojujejo za delavstvo in ga vodijo po pravih potih, ako nimajo dosti zaslombe pri članstvu.

To je del vzrokov, zakaj pada članstvo Ameriške delavske federacije. Poleg teh vzrokov je še veliko drugih, katere je nemogoče naštetati vse v kratkem članku. Ampak zavedno delavstvo naj razmisli o teh vzrokih in o drugih in naj po spoznanju raz vzrokov gre na delo za njih odstranitev, da bo strokovna organizacija zopet rasla v članstvu in služila delavstvu za izboljšanje njegovih ciljev.

SLIKE IZ NASELBIN.

Coverdale, Pa. — Dne 28. novembra mi je za vedno zaspala ljubljena hčerka po desetdnevni mučni bolezni difteriji. Pogreb se je bil dne 29. novembra na narodnem pokopališču v Brengelo, Pa. Pokojnica je bila rojena dne 18. avgusta 1916 v Brooklynu, N. Y.

Zahvalim se društvu Prvi Majnik, št. 427 za krasni venec, ki ga je podarilo v zadnji pozdrav umrli sestrici Mame Obravnic, ki je bila članica mladinskega oddelka. Zahvalim se Joe Dolinarju in Johnu Kobetu za venec in Joe Kaznetu za tolažbo v času pokopnične smrti. Hvala tudi Martinu Cetinskin in njegovi soprogici Louisi Goršiču, ki so me tolažili.

Zalujoča ostala Anton, oče, in Mary Obravnic, mati, Frances sestra, Tony, brat. Naj mirno počiva v tuji grudi. — Tony Obravnic.

Waukegan, Ill. — Pri nas imamo vsakovrstne zabave in zabavice. Eno pa je, kar moja malenkost še ni doživela v tej naselbini, in to je — debata.

O ja, debatiramo pa že, pa še kako, bo kdo rekel. Vem, pri poličku ali pri frakeljčku. Ali da bi od takih debat kaj imeli, ni niti sluti, kvečjemu bulasto glavo namesto jasnih pojmov.

V nedeljo 14. dec. t. l. popoldne ob dveh se bo vršila javna debata v spodnjih prostorih S. N. D. pod nadzorstvom soc. kluba št. 45 J. S. Z. Debatirala bosta sodr. Anton Viliš in John Mahnič. Predmet v debati bo: "Taktika J. S. Z. z ozirom na zadnjo vojno in ameriška socialistična stranka."

Vstopnina je prosta. Če bo udeležba na tej debati dovoljna, bo soc. klub št. 45 bolj pogosto prirejal ališne pogovore. Rojakom se priporoča, da se udeleže te debate. Na ta način dobite jasno sliko o stvari, katere morda ne poznate. — M. J.

Pueblo, Colo. — Leto 1924 je takorekoč slavnostno leto za S. N. P. J., ker v tem je minilo dvajset let, odkar se je rodila naša jednota. Minilo je dvajset let težkega dela, ne zastoj, ampak delo, dvajset let je rodilo naš velik napredek. Vse križem Združenih držav so se vršile slavnosti v počast dvajsetletnega dela S. N. P. J. in velikega napredka za delavno ljudstvo v Ameriki. Še štati v našem glasilu je bilo lepo o teh slavnostih.

Tu na zapadu, v mestu Pueblo, se je vršila ena redkih slavnosti, dvajsetletnica 19. oktobra. Bil je tudi javni shod, kakor se spodobijo enakih prilikah. Glavni govornik je bil predsednik S. N. P. J. br. Vincent Cainkar, ki je v resnici pravi govornik in razume naše stališče ter današnji družabni sistem. V prvi vrsti je govoril o pomenu in dobrotah naše matere S. N. P. J., koliko je do dobrega storila za jugoslovanski narod v Ameriki v vsakem oziru, podpornem, kulturnem in izobraževalnem. Naglašal je tudi važnost, da se ljudstvo organizira podporno, gospodarsko in kulturno ter se izobrazi tudi v politiki. Govoril je poučno, ako bi vsak poslušalec vzel njegove besede k srcu, bi bilo dobro.

Naselbina mesta Pueblo bi potrebovala večkrat takega govornika.

Govorila sta tudi dva društvena govornika; vsak je povedal, kar najboljšega je imel na srcu, seveda v prvi vrsti o važnosti naše organizacije S. N. P. J. ter našega društva Orel št. 21. Koliko je bilo trdega dela ter boriti se proti raznim zaprekam, da smo prišli do tolikoga števila članstva. Govornika sta izrekla željo, da ne odnehamo z delom, dokler ne bo naše društvo štelo 500 članov vsaj ob tridesetletnici S. N. P. J.

Drugo, kar je bilo na programu, se je vse lepo izvršilo. Na programu so bili govori, tri različne godbe, gošči, tamburaški orkester, pevski zbor. Preden nam je tudi zapel lepe slovenske pesmi in naši igralci so nam predstavili lepo šaloigro v zadovoljnost vseh navzočih. Nazadnje je bil ples.

Da torej ne bo kdo mislil, da tu na zapadu spimo. Motil bi se! Bratu Vincentu Cainkarju se zahvaljujem za lepi govor.

Sirom naše nove domovine so si rojaki zgradili takozvane narodne domove. Ustanavljajo jih še, kjer je mogoče. Nekako pred letom se je rodila ideja za narodni dom tudi med članstvom dru-

štva "Orel", ali zgodilo se je, da je za nekaj časa vse skupaj zaspalo. Ampak dobra in koristna ideja ne more dolgo iz mlati. Pred kratkim je zopet prišla na dan za ustanovitev narodnega doma na seji društva "Orel". Akeleja pa je bila odložena do meseca januarja iz razloga, da bomo imeli mogoče več časa za razmislvanje o stvari.

Torej vsi člani in članice pojdemo na januarsko sejo društva Orel, da se pogovorimo o stvari, ki bi nam bila v korist ter ponos celi pueblski naselbini. Vidi se pri vsaki naši društveni prireditvi, kako smo večje in boljše dvorane potrebni. Pri vsaki večji prireditvi mora tretjina občinstva stati zadržano, celo vsi v dvorano ne morejo, ker je premala. Vzrok je seveda ta, ker društvo "Orel" priredi vselej dobre igre, da se občinstvo zanje zanima. Zato tudi pride toliko število občinstva. Ampak občinstvo samo bi se moralo zanimati in skrbeti za večjo in boljše dvorano ter tako, ki bi odgovarjala našim potrebam.

Lansko leto je društvo "Orel" storilo prve korake, da je izvolilo odbor, ki povabi vsa ostala bratska društva, da pošljejo svoje zastopnike na skupni sestanek zaradi narodnega doma. Odbor je v resnici šel na delo in vršilo se je nekaj sej. Na eni je bilo zastopanih devet društev, torej je bilo tudi devet različnih mudi, ali pa še več. To je bilo vzrok, da je vse skupaj zaspalo. Bila so različna vprašanja, kdaj bomo zidali dom, na katerem prostoru, kakšnega, kako velik bo, če bo tudi prodajalna itd. Tudi so rekli, da v treh mesecih, da je lahko vse gotovo, še banka! V resnici pa ni vse tako lahko in hitro graditi revnim delavcem kako večje poslopje, kakor bi si kdo mislil. Stvar je treba delati z razumom, s kooperacijo več zavednih društev. Zato naj bo naša prva naloga, povabiti še druga društva, naj pošljejo zastopnike na skupni sestanek brez ozira, koliko se jih odzove. Ako se odzove samo dva, stvar gre lahko naprej. Zastopnik naj bo torej prva naloga, ustanoviti organizacijo narodnega doma, potem šele razmisljati o drugih rešeh, kaj in kako. Glavno vprašanje je, ako hočemo narodni dom.

Pozdrav vsem članom S. N. P. J. — J. M. Stomich, slovenski farmar.

Brownfield, Pa. — Dasi pridno čitam Prosveto, nikdar ne vidim dopisa iz te naselbine. Mogoče valed tega, ker imamo preveč politične. Rudnik so zaprli, mislim, da še v aprilu. Kdaj ga odprejo, ne vem. Po minulih volitvah se ni nič izpremenilo, kakor so ostali v sedlu še vedno isti, ki so jahali že prej. V ruskih časopisih sem videl pobožno željo, naj bog da Kuliča zdravlja in dolgo življenje, ko je zopet dobil predsedništvo.

Imamo par pikrovezov, ki so delali na železnici. Gospodje so jim zapovedali, da morajo vsi voliti Kuliča, kdor ne bo volil zanj, da ga bodo odslovili. Na volitvi dan jih je prišel iskat oni z napisom "Coolidge". Odpeljali so se v lepem avtomobilu na voliče.

Pa kaj je bilo, ko smo drugi dan prišli na delo? Mr. boss je rekel, da gremo lahko vsi domov, ker nas čisto nič več ne rabijo.

V svrhu verjetnejše legitimacije bi priporočal nekaj, kar se morda diti nekaterim čudno, pa je vendar pametno. Švicarski učenjak je baje — kot piše G. N. — izračunal važno nalogo, da človeku do petdesetega leta zrastejo nohti za 36 metrov. Pomislimo, kako praktično bi bilo, če bi si jih ljudje pustili rasti. Ko bi delavec dosegel petdeseto leto in bi slučajno šel vprašat za delo, bi si sam nehte dal izmeriti. Ko bi se dva ženila, bi ne mogla drug drugega preveriti radi starosti, primerjala bi nohte, pa bi vedela po velikosti nohtov, če paleta skupaj.

Pozdrav zavednim čitateljem Prosvete. — F. K.

Ohishelm, Minn. (Dunwoody Location). — Življenje naše je kakor jutranja rosa na drevju. Človek je danes srečen in vesel, jutri pride bolezen in smrt, pa sta človekovo veselje in sreča pri kraju. Neurečni pa se tudi počutijo svoji, ki so živeli od dela njegovih rok. To žalost in nesrečo si prikrajšamo, ako smo zavarovani v dobri, napredni in poštenu organizaciji. Ta je Slovenska narodna podpora jednota.

Omenjam nesrečo, ki se je pripetila meni. Ljubljani soproj in oče šestih otrok je bil tudi zdrav in vesel kakor vsak zdrav človek, danes pa je mrtel in ni

ga več med nami. Kaj bi začel sedaj z malimi otroci, če bi ponjani na bil zavarovan pri S. N. P. J. Kam bi se obrnila? Sedaj pa je pomoč v najhujši stiski in v njegovi bolnici pa je bila pomoč njegove bolniške podpore.

Zato priporočam našim rojakom, ki še niste v S. N. P. J., pristopite k najboljši podporni organizaciji sedaj, dokler ste zdravi, da boste imeli pomoč takrat, ko boste potrebovali.

Moj pokojni soprog Mihael Skrbinc je bil rojen v vasi Čekce, Prečna pri Novem mestu. Mučil se je z delom kakor tisoč delavcev, dokler ga ni bolezen vrgla v posteljo, v kateri je preostal dva meseca v pajvečjih mukah in mirno zaspal za vedno dne 19. novembra, t. l. Pokopan je bil dne 21. novembra na Hibbingu, Maple Cemetery.

Bil je delaven, dober oče in soproj, zato ga bom težko pogrešala s šestoro nedoraslimi otroci, katerih najstarejši šteje 14, najmlajši pa eno leto. Pokojni ima tu tudi brata in tri sestre, v starem kraju pa dve sestre. On je bil najmlajši, pa je usoda dala, da je moral najprvo umreti.

Zahvalim se vsem pokojnikovim sorodnikom za krasni venec in mr. Andro Divjak za lepe sveče cvetlice. Tako hvala vsem za pomoč v žalostnih urah, posebno pa društvu Karol Liebmacht, št. 110 S. N. P. J. za pomoč v težkem času. Hvala društvu temu tajniku F. K. za ganljiv govor na domu ob njegovi krsti in društvenim bratom, ki so ga lepo sprejeli k zadnjemu počitku.

Tebi dragi soproj in oče pa mir in počitek v ameriški grudi. Rahljale ti je bodo naše solze in ljubezen nas vseh. Zalujoči ostali: Karolina Skrbinc, soproga in otroci: Karolina, Frank, Mihael, Mary, Joseph in Frances.

Po konvenciji v El Pasu.

Piše Oscar Ameringer, korespondent F. P.

III.

Z ozirom na vlogo, ki jo igra ameriška vlada v stvarkah in drugih sporih med delavci in delodajalci, se mora človek vprašati: Zakaj ameriške delavske unije zasledujejo politično akcijo?

Odgovor: Saj je ne zasledujejo. Unije so v politiki do vratu. Glavni stan Ameriške delavske federacije je v Washingtonu, kjer je sedež zvezne vlade. Mnoge mednarodne unije imajo tam svoj sedež in iz istega razloga; skoraj vse unije in bratovščine imajo svoje "zakonodajne odbore" in "zakonodajne agente" ne le v Washingtonu, temveč tudi v kapitalnih mnogih držav. Brez malega vsak aktiven unionist je politično aktiven v svoji državi, svojem mestu in svoji wardi. Kaj so državne delavske federacije (rahlje skupine strokovnih unij v posameznih državah)? Malo več kot politične organizacije!

Toda politična akcija ameriškega strokovno organiziranega delavstva je neodvignjena, nadstvarna politična akcija. Razlogov da je taka, je več. V prvih dneh delavskega gibanja niso unije štele nič. Obdržale so se zato, ker so se delale močnejše kakor so v resnici bile. V dobi, ko so socialisti najbolj pritiskali na A. F. of L., da se naj izreče za samostojno delavsko stranko, je federacija imela komaj par stotisoč članov. Če bi bili ti člani stlačeni v eni čikaški wardi, bi lahko izvolili svoje aldermane; ako bi bivali v petih kongresnih distriktih, bi lahko imeli toliko kongresnikov v zvezni zbornici. Ampak par stotisoč ljudi, raztreseni po vsej Ameriki, ni moglo narediti ničesar, ni moglo izvoliti niti kongredera, torej ni štele nič. Voditelji so to znali, in ker niso marali za politični boj, ki ne prinese takojšnjega uspeha, so v danih razmerah enostavno podpirali "priatelje" in pobijali "sovražnike" v starih političnih strankah. Kadar se bili poraženi, so lepo molčali, ko pa so zmagali, so kričali s strel in zvonicov. To je bila igra bluffa, vzljte temu je uspeša, kar potrjuje dolga vrsta delavskih zakonov.

Dandanes je nekoliko drugače, a le malo. Skeleti naših delavskih regimentov so se pokrili z masom. Organizacije so narastle in preglele mnoga mesta. Samostojna politična akcija bi se morda mogla riskirati brez fiaska, ampak ravno zadnje predsedniške volitve so pokazale, da je ameriško delavstvo še daleč od dneva, ko osvoji vlado v Washingtonu. Izvršen je bil prvi poskus, odtrgati maso strokovno organiziranih delavcev

od starih političnih strank in dati to maso novemu političnemu benju, ki ni imelo niti revolucionarnega, niti podljetel. Če in šo bo traja štati.

Samuel Gompers, ki vodi Ameriško delavsko federacijo 42 let, je bil idealen vodja v omenjenih razmerah, kakršne so bile. Kadar Gompers grmi o "možeh in ženah dela", si človek lahko misli, da alibi udarec ob tlak milijonov karkajočih delavcev. Milijoni se zdaj tukaj toda bil je čas, ko je Gompers, stoječ na odru, dajal povelja bataljonom, a v resnici je bila le peščica ljudi zadržaj za kulisami. Toda Gompers ni miroval. Priganjal je, grozil, vabil, prosi, mešetaril in gasil na vse načine, da je spravil skupaj veliko organizacijo in ji izmoledoval precej priznanja.

Gompersovo glavno delo v ameriškem delavskem gibanju, ki mu je prineslo uspeh, je bilo, da je zagrizeno nasprotoval vsakemu poskusu, dati ameriškem gibanju formo po evropskem vzoru. Njegovo stališče je bilo: Delavci v Angliji in Nemčiji naj le organizirajo svoje velike politične stranke in sijajne konsumne za druge; delavci v latinskih deželah naj le sprejemajo sindikalistične, anarhistične in druge revolucionarne taktike. Ameriško delavsko gibanje se mora razviti na ameriških tleh in v skladju z ameriškim življenjem — Amerika je pa sama ena! Amerika ni Evropa. Taka je bila politika Ameriške delavske federacije pod Gompersovim vodstvom.

Vesti iz Jugoslavije.

Zveza delavskih žena in deklet je v juniju t. l. kupila veliko gorde parcelo "Mostec" na zgornjem blišnem Rožniku. Na tej parceli je še doleže bila koliba in kopališče na kočica kluba "Mostec". Zveza hoče v sporazumu s dosedanjim klubom na tej parceli zgraditi večjo planinsko kočjo, v kateri se bodo oddajale članom brezalkoholne pijače in mrzla jedila ter prostori za zabavo in razvedrilo. V ta namen je zveza s dosedanjim klubom skupno odredila poseben odsek, ki mu načeluje a. Jakov Kovač kot zastopnik Konz. društva za Slovenijo in ki ga tvorijo tri članice Zveze in trije zastopniki prejšnjega kluba "Mostec". Mostec bo pristopen za vse, ki se bodo obvezali plačevati mesečno po 3 Din vzdrževalnine in so člani Konzumnega društva za Slovenijo ali pa Zveze delavskih žena in deklet.

Usodepolna harmonika. Dne 24. avgusta t. l. je bila ukradena Anton Pestivšek v Spod. Hudinji harmonika v vrednosti 3000 Din. Prvega septembra pa je ponujal 31letni mizar Ivan Berk iz Trbovelj istemu Pestivšku v nakup harmoniko, katero si je slednji na Berkovem domu ogledal ter spoznal za svojo last. Berk je pri zaslišanju izpovedal, da je dobil harmoniko v zameno za kredence od zidarja Miha Paylerja iz Celja. Payler zanika, da bi bil ukradel harmoniko pri Pestivšku, trdi, da jo je vzel na nekom hribu, ne da bi bil vedel, kigava da je. Okrobo no sodišče v Celju je obsodilo Miha Paylerja na 3 mesece in Ivana Berka na 14 dni težke ječe.

Oropna sodna pisarna. Dne 16. nov. ponosni so doslej neznani storilec temeljito oplenili sodno pisarno v Trebinju v Hercegovini. Odnesli so 38.000 Din v gotovini, 152 obligacij vojne odškodnine, 3 obligacije 7% državnega investicijskega posojila po 100 Din ter razne druge listine. Odnesli so tudi blagajno, težko 120 kilogramov.

Na tovariša je streljal. 18 letni Ivan Unučić iz Skočjana se je jezil na svoje tovariša v vasi. Dne 10. m. m. zvečer je prežal na skupino strelj fantov in oddal na nj iz samokresa štiri strele. Ker se drugi trije fantje brzo umaknili, je pogodil samo Alojzija Pirea iz Zlogana in ga teško telesno poškodoval. Unučić je pobegnil in ga sedaj zasledujejo orožniki.

Dosturni delovni čas v beogradske trgovinah. Beogradska trgovska omladina je naslovila na trgovske zbornice v Beogradu spomenico, v kateri prosil, da se zbornice zavzame za ureditev delovnega časa v trgovinah brez razlike in za to, da bodo beograjske trgovine odprte od 7. do 12. ure in od 14. do 19. ure. Zbornice je to spomenico odobrila in izvolila poseben odbor, ki naj je stopa pri ministri trgovine in industrije ter socialne politike.

.....